

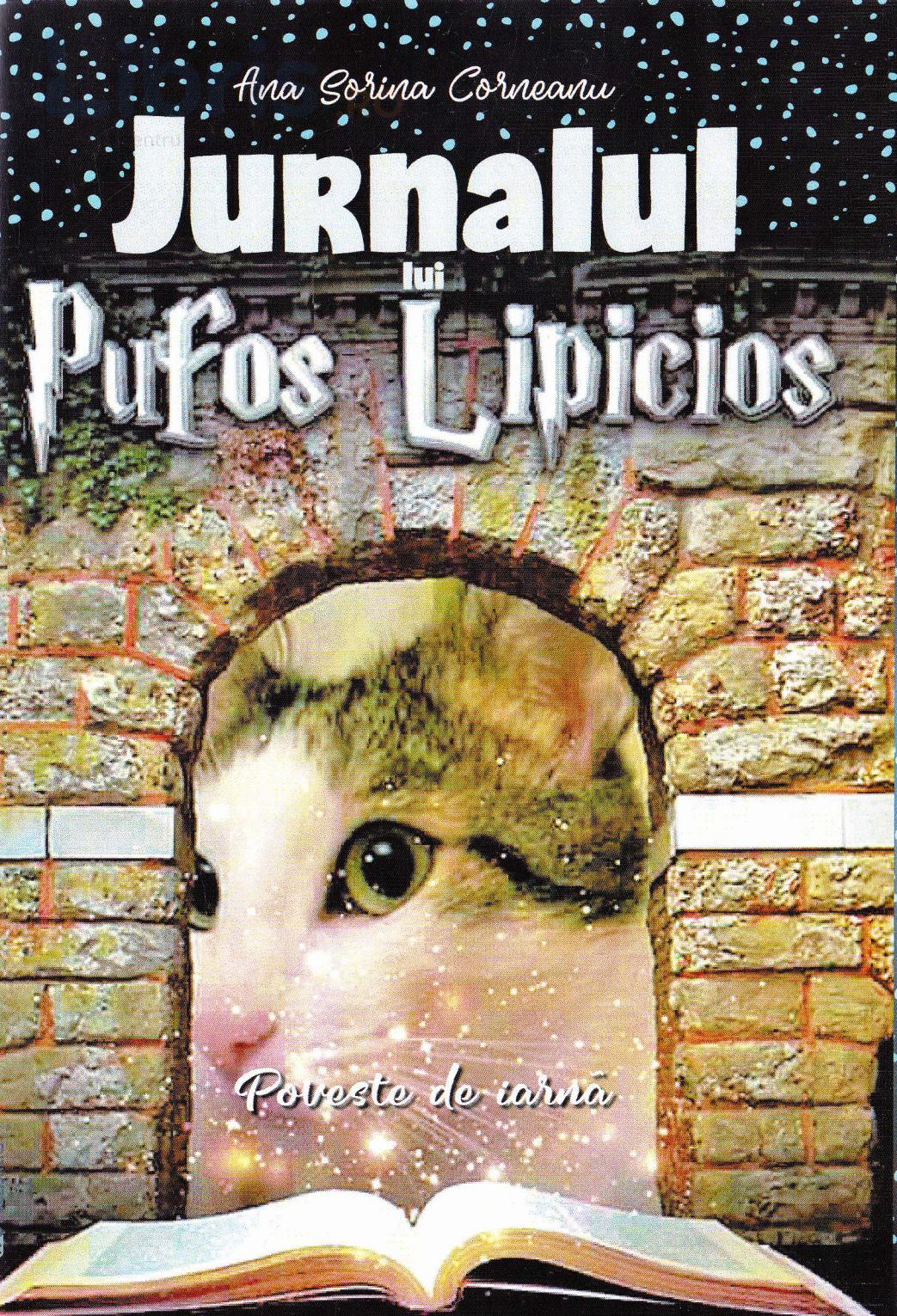
Ana Sorina Corneanu

Jurnalul

lui

Puffos Lipicios

Poveste de iarnă

Jurnalul lui Pufos Lipicios

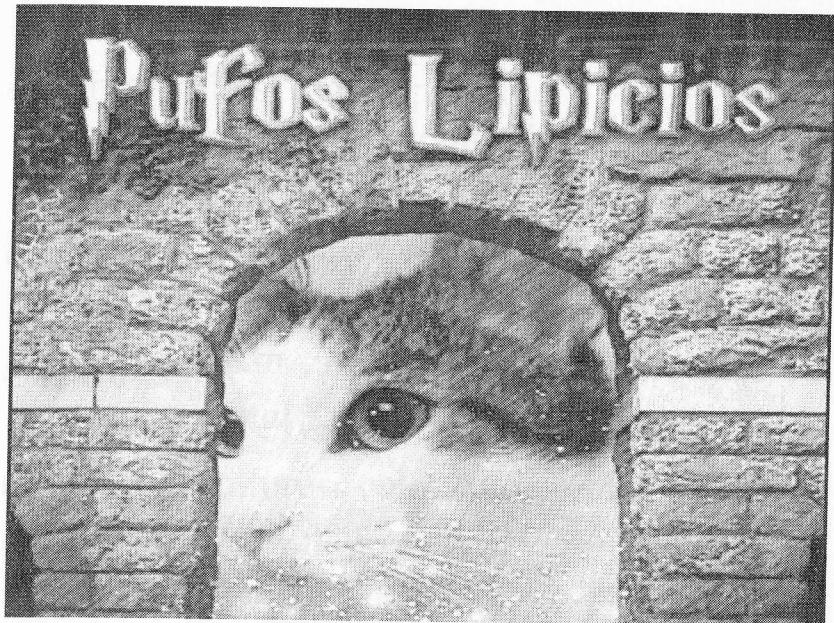
Poveste de iarnă

Ssssst! Întuneric. Liniște. Atât de liniște încât îmi aud pernuțele cum pășesc pe gresia de pe hol.

Aaaaaauu! E cineva pe urmele mele, în stânga mea. Nu, în dreapta mea. Mi-a luat-o înainte. E chiar mai iute decât mine. Oare ce se întamplă? Cine e? Sfânta lampă de la stâlp...! Ce sperietură am tras, tu erai, mă proiectai pe gresie și nu înțelegeam cine se întrecea cu mine la miezul nopții.

Plouă. Când plouă, chiar dacă sunt în casă și doar privesc pe fereastră, mă simt ud tot, ca un urs de plus îmbibat în apă și atârnat într-un cârlig, pe sărmă, la scurs. Când văd cum se scurg picurii pe geam simt cum blânița mea înghite toată apa și simt nevoia să mă arunc într-un prosop pufos. În noaptea asta păzesc ploaia pentru că am auzit la Meteo că se va transforma în ninsoare până mâine dimineață

Respect
iar când ninge parcă mă umplu cu plus pufos
și-mi amintesc de cadourile primite în anii
precedenți.

do-thu-minide-i2-604-născutul-său-din-2009.html

Oare cum știe Moș Crăciun ce ne dorim?

Ooo, iată! A început să ningă! Ce frumos se zbate zăpada în lumina de la stâlp. Parcă ar fi o balerină despletită care se învârte rapid, ca un titirez, în rochița ei albă de tull, până când atinge pământul. Hmm...cine-i acolo, la

Res intrarea în ghenă? Deschide-te, fereastră, hai, deschide-te! Deschide-te odată! Offf, va trebui să ies pe ușă sau să m-arunc iar de la balcon ca să ajung să-l salvez. Scotocește în gunoi de minute bune. Hai, deschide-te odată!

Nicio sansă. Da, știu, gata, mă strecoar pe lângă stăpână când duce gunoiul. De fapt mă ascund în plasa cu gunoi; în felul acesta ajung exact la destinație. Aşa. Hai.

Perfeeeeect!

Gata? M-a aruncat la gunoi? Ce urât miroase aici...

- Hei! Ce faci aici?
- Tu ce faci aici? Eu aici locuiesc din când în când. Cel mai adesea vin să mănânc. Ai face bine să stai departe de ghenă, la cum te văd de frumos, grăsunel și curat îmi dau seama că nu prea cunoști greul și aici există niște reguli pe care nu e bine să le încalci dacă vrei să supraviețuiești.
- Reguli? Cum ar fi...

Cum ar fi că aici fiecare pisică a străzii are ora ei la care vine să scormone în gunoi. Eu vin mereu seara, la ora asta. În rest nu am ce căuta. Împărțim timpul și mâncarea pe zile, ore și...de obicei eu nu mai găsesc nimic. Seara nu prea mai vine gunoi. Oricum, nu e treaba ta. Ce cauți aici?

- Mă uitam pe fereastră și te-am văzut scormonind în gunoi. Și...
- Și ce? Normal că scormon, trebuie să mănânc ceva. Dar tu nu pari infometat. Minunaaaat! O coajă de salam. Chiar două! Ah, sunt trei! Ți-aș putea da și ție una, dacă vrei.
- Mulțumesc. Nu mi-e foame .Te-aș putea ajuta eu cu câteva boabe, niște grisine de porc și un plic cu sos. Oricum mie nu-mi plac
- Poftim? Despre ce vorbești? Să nu-ți placă grisinele de porc și boabele?
- E poveste lungă, stomacul meu e pretențios, are gusturi mai... ridicolе. Deci te-aș putea

Respectări, aminte și sănătate! ajuta, ce spui? Ah, eu sunt Pufos. Pufos Lipicios.

- Jerpelitu, încântat de cunoștință.

- Jerpelitu? De ce te-ar chema Jerpelitu?
- Păi... pentru că sunt Jerpelit. Nu vezi? Pe tine de ce te cheamă Pufos Lipicios?
- Păi... sincer, nu știu. Pentru că aşa m-a botezat stăpâna mea.